Sprint final

DIN NOU DESPRE DISCIPLINĂ...

Poate să pară un paradox, dar iarna este — totuși — pentru ciclism un sezon plin. În aceste luni de zile, cînd cicliștii nu se prezintă la startul competițiilor, se desfășoară o vastă activitate de pregătire (antrenamente grele, la multe grade minus, pe șosele înzăpezite), de recondiționare a materialului (penuria de biciclete îi obligă pe mecanicii noștri să facă adevărate minuni), de analiză a activității desfășurate la toate nivelele: comitet și birou federal, cluburi și asociații, secții, antrenori, sportivi.

Vineri 20 ianuarie a avut loc conferința anuală a comitetului federației de ciclism. Prilej de profundă analiză a modului cum sportul cu pedale românesc s-a desfășurat activitatea în anul 1969, de trasare a jaloanelor pentru actualul sezon. Discuțiile, îndelungi, interesante, utile au scos în evidență plusurile și minusurile. Astfel, s-a vorbit despre:

— inițiativa bună, cu urmări favorabile, a schimbului de experiență dintre arbitrii bucureșteni și cei provinciali;

— necesitatea colaborării dintre antrenorii loturilor naționale și antrenorii sportivilor selecționați;

— faptul că selecția sportivilor în cluburi nu este judicioasă, creditarea unui mare număr de sportivi fără aptitudini, obligînd secțiile la irosirea unei considerabile cantități de materiale; în plus s-a creat un decalaj valoric prea mare (Mircea Mihăilescu — Dinamo).

— limitarea pasurilor la juniori în sezonul competițional 1970;

— necesitatea revizuirii normelor de clasificare;

— asigurarea sportivilor în concurs (I. Zemianschi — Cluj);

— faptul că nu se acordă permisiunea să se efectueze antrenamente și concursuri pe majoritatea șoselelor (Marte Ștefănescu — Brașov);

— obligativitatea acordării unui sprijin substanțial dezvoltării activității de mase (Tănase Ignat — București);

— sporirea exigenței în organizarea concursurilor;

— necesitatea întronării unui desăvîrșit spirit de disciplină în rîndurile alergătorilor.

Firește, acestea sînt numai o parte dintre problemele abordate de participanții la Conferința comitetului federației de ciclism. Toate sînt importante, rezolvarea lor urmînd să asigure ciclismului nostru reale posibilități de progres. Dintre ele îmi voi permite să insist asupra aceleia care pune în discuție disciplina în concursuri și în afara lor. Nivelul actual al sportului nostru cu pedale nu este în măsură să ne satisfacă. Există condiții obiective. Există însă și altele, subiective. Printre acestea din urmă se numără și lipsa de disciplină a unora dintre rutierii noștri fruntași. Numeroasele iregularități comise de rutieri în cursele ce se desfășoară în țara noastră creează obișnuința repetării lor și în întrecerile internaționale; discuțiile — de multe ori dispute verbale — din timpul concursurilor, precum și actele de indisciplină intenționate (comise îndeosebi la sosiri) au și ele un efect negativ asupra performanțelor. Toate acestea sînt prompt sancționate de arbitri. Mai sînt însă și alte acte de indisciplină — comise în afara arenei — care scapă regulamentelor sportive. Pierderea timpului de odihnă (uneori chiar a nopților), chiulul la antrenamente și discuțiile neprincipiale cu antrenorii creează un climat nefavorabil activității de intensă pregătire, implicit obținerii performanțelor. Exemplele oferite în sezonul trecut de către alergătorii Emil Rusu, Ștefan Suciu, Alex. Pall, Mircea Virgil ș.a. atestă necesitatea întăririi disciplinei, sarcină care revine în mod egal antrenorilor, cluburilor, federației și — în mod deosebit — sportivilor.

Octavian AMZA
arbitru internațional

REPETIȚIA GENERALĂ A „NAȚIONALELOR" DE FOND PENTRU JUNIORI

RÎȘNOV, (prin telefon, de la trimisul nostru).

Repetiția generală a campionatelor naționale de fond pentru juniori a fost, sub mai toate aspectele, foarte reușită. Sîmbătă, pe un traseu ales de fostul campion Constantin Vlădea, s-au disputat întrecerile individuale. Schiorii au trebuit să răspundă unor solicitări complexe. Pîrtia a cuprins porțiuni de șes, unde s-au valorificat fuleul și tehnica alergării, și porțiuni de urcuș, unde trebuia dovedită, în special, rezistența acumulată la antrenamente. În plus, coborîrile prin pădure, din care unele destul de dificile, au arătat fondiștilor importanța unor procedee tehnice elementare și le-au demonstrat că, în mod paradoxal, unele curse de fond se pot cîștiga în coborîre.

Desfășurate pe Valea Cetății, cu punct de plecare și sosire în fața complexului care și-a transformat porecla în renume (Accapulco), cursele au fost aproape integral în ochii și sub valul de încurajări și aplauze ale localnicilor, care lăsaseră Rîșnovul pustiu. Foarte bine, s-ar putea replica, a fost un concurs frumos. Dar unde sînt rîșnovenii în clasamente, mai ales la băieți? Nu se văd, răspundem noi, deoarece clasamentele trebuie interpretate. Citind numele celor din frunte, trebuie știut că dacă în dreptul lor scrie A. S. Armata, Dinamo sau chiar Energia Brașov, cea mai mare parte dintre sportivi sînt tot fiii Rîșnovului.

Duminică s-au disputat ștafetele. Timpul nu a fost la fel de favorabil ca în ajun. Moina venită peste noapte a muiat zăpada, dar i-a îndîrjit pe organizatori care, cu serioase eforturi, au adus zăpada pe traseu, au amenajat pîrtia, asigurînd condiții bune pentru copiii care de-abia așteptau startul.

Din aceste și alte considerente, credem că încredințarea organizării finalelor campionatelor naționale de juniori orașului Rîșnov este o răsplată și, poate, chiar un drept.

CLASAMENTE: Junioare I 3 km: 1 — Maria Andrei (Rîșnov) 14:47, 2. Virginia Cristoloveanu (Rîșnov) 14:53, 3 — Elena Ilie (Rîșnov) 16:07; **Junioare II 5 km:** 1 — Luminița Gheorghiesi (Rîșnov) 23:56, 2 — Mariana Bădescu (Tractorul) 26:55, 3 — Elena Chiper (Rîșnov) 29:07; **Juniori II 5 km:** 1. — F. Forica (Energia Brașov) 22:22, 2 — S. Tomoș (Energia) 22:23, 3 — N. Gîrniță (Energia) 22:23; **Juniori I 10 km:** 1 — I. Tudor (A.S.A.) 39:54, 2 — N. Dudu (Dinamo) 40:01, 3 — N. Cristoloveanu (A.S.A.) 40:36; **3x3 km junioare:** 1 — Rîșnov I 45:21, 2 — Rîșnov II 46:42, 3 — Șc. sp. Energia 48:57; **3x5 km juniori:** 1 — A. S. Armata 1 h 00:45, 2 — Șc. sp. Dinamo 1 h 02:28, 3 — Șc. sp. Energia II 1 h 03:30.

Mihai BÎRA

ROADELE ÎNCEP A FI CULESE

Cînd, cu ani în urmă, s-a început să se înființe centrele de schi-fond pentru copii, s-au auzit multe voci care spuneau că „nu este cazul, nu este sănătos să ceri performanțe la 10—12 ani etc". Iată, însă, că după o perioadă destul de scurtă, aceste păreri au fost infirmate. Iar schiorii fondiști de vîrstă foarte mică au început să apară în aproape toate județele țării, în care există condiții de practicare a schiului.

A treia ediție a campionatelor naționale ale copiilor, disputată duminică, a demonstrat cu prisosință utilitatea centrelor, a arătat că mulți dintre acești tineri sportivi, peste 3—4 ani ar putea deveni performeri în toată accepțiunea cuvîntului. La Azuga am văzut mini-schiori fondiști cu o tehnică bună în alergarea pe schiuri, cu o voință și o dîrzenie care, în general, caracterizează pe cei maturi. Mulți dintre aceștia vor avea, sîntem siguri, nu peste mult timp, un cuvînt greu de spus și în competițiile importante ale juniorilor și seniorilor.

Dacă pînă acum cîțiva ani, cînd vorbeam de schi, înțelegeam Valea Prahovei și Brașovul, iată că, la ultimul campionat al copiilor, supremația celor doi „titani" ai schiului autohton a fost amenințată de sportivii din județe în care schiul a prins viață — cu adevărat — doar de cîțiva ani. Din județul Harghita, prof. Anton Elekeș, a prezentat cîțiva sportivi cu reale perspective. Dintre aceștia, Iosif Tamaș a demonstrat că la viitoarele competiții poate ajunge pe cea mai înaltă treaptă a podiumului de premiere. Din județul Suceava, prof. Rodica Pall a trimis la întrecere cîteva elemente foarte bine dotate.

Pentru munca depusă pînă acum, merită felicitări deosebite antrenorii: Elena Tomș (Azuga), V. Carabela (Teșila), N. Mărcoiu (Brașov). Ei au prezentat în concurs mulți sportivi înzestrați pentru fond care, îndrumați și în continuare cu aceeași dragoste și pasiune, vor putea ridica tot mai sus valoarea schiului nostru nordic. Mimi Gîrbăcea, Rodica Comănici, Maria Tocitu, Ana Bădescu, Elena Rîmbu, Dumitru Crivăț, Gh. Bădescu, Gh. Pelin, Ion Cimpoia, Cristian Dicianu, Moise Gîrbăcea și Marin Deleanu sînt doar cîțiva care pot bate la porțile marii performanțe.

Deci, sămînța aruncată cu puțini ani în urmă, prin înființarea centrelor de schi-fond pentru copii, a început să rodească și se speră ca, peste cîțiva ani, recolta să fie deosebit de bogată.

P. IOVAN

Metamorfoze la poalele Ceahlăului

Reintîlnirea cu voleibalistele lotului național se petrecea în condiții speciale de ambele părți. O revedere marcată de evenimente de loc măgulitoare pentru componentele reprezentativei, și tratate ca atare de noi. Poate de aceea în ziua asta pe chipurile fetelor zărite în holul hotelului „Ceahlăul" din P. Neamț, deslușeam un sentiment discret de reținere, de rezervă, amestecat cu vizibila surpriză pe care le-o producea prezența inopinată a reporterului în mijlocul lor. O gravitate cvasi-nefirească, atitudini ponderate, în care nu le recunoșteam pe multe dintre ele, o metamorfoză greu de pătruns în acest prim moment.

...A doua zi, în sala Ceahlăul, eram spectator la obișnuitul antrenament al „tricourilor naționale". Nu însă singurul. La cîteva clipe după sosirea fetelor, un puști cu năsucul cîrn și ochi de catifea s-a strecurat în sală, sfios și iscoditor, parcă surprins de prezența mea. Făcînd popasuri scurte pe banca cea mai de jos a tribunei, s-a apropiat de mine, după ce și-a luat ciocolata pe care fetele i-o lăsaseră în locul, poate, dinainte știut. Curajul i-a renăscut, a devenit dintr-o dată familiar și peste măsură de vorbăreț. „L-am cunoscut pe stradă — îmi explică medicul lotului, Elisabeta Pufulete — ne-am împrietenit și de-atunci este nelipsit de la sală. Fetele își iubesc consecventul lor spectator, îl tratează cu atenție și mai ales cu ciocolată".

Antrenamentul începe. Sala capătă aer de templu în care plutește gravitatea unui ritm aproape silențios, impus parcă de un acord tacit. Antrenorul principal dirijează exercițiile prin comenzi în surdină, abia deslușite în scîrțîitul înăbușit al pantofilor de tenis.

Din cînd în cînd, antrenorul își scoate cronometrul: *„Atenție, numărați!"* Pentru cîteva clipe liniștea este atotstăpînitoare. Fetele, cu degetul la gît pe artera care zvîcnește în ritmul pulsului inimii, numără în gînd pînă la semnalul de oprire. *„Are cineva peste... sau sub...?"* Este sondajul progresiei efortului.

Mingea, așteptată cu nerăbdare, reintră apoi în drepturi. Pasa, preluarea din poziție joasă, atacul fără și cu blocaj, serviciul și primirea lui sînt cîteva dintre elementele tehnice înșiruite meșteșugit de antrenori spre finalul lecției, care se încheie cu o noutate tactică la blocaj.

Fetele se străduiesc din răsputeri ca totul să iasă bine, se supun indicațiilor, date pe ton dezarmant de blînd de conducătorii antrenamentului. *„Este un lot unit sufletește, armonios și dispus să muncească* — ține să mă convingă dr. Pufulete la sfîrșit. *Firește, nu s-a putut evita o perioadă de criză „fizică", datorată inactivității dintre campionat și convocare, și chiar de criză psihică... Atunci antrenorii au modificat puțin programul și pericolul a fost înlăturat. Îmi sînt dragi toate fetele și le apreciez, dar mai cu seamă pe... O, nu. N-aș vrea să le supăr pe celelalte cu părerile mele pur subiective".* Antrenamentul i-a mulțumit pe toți, jucătoare, conducători, medic și de ce să nu o spunem, pe cei doi „spectatori". *„Și asta din cauza unui... pahar cu apă"* — observă zîmbind antrenorul federal N. Sotir, reproducînd vorbele finale ale valetului din piesa vizionată în grup cu o seară înainte...

★

După-amiază, am revenit la „Ceahlăul" cu cîteva minute mai devreme... În sală — doar Mariana Baga, întinsă pe o bancă în așteptarea colegelor. Parcă încearcă să descifreze ceva tainic între faldurile înalte ale plafonului.

— *Îți place noua „ambianță" de la lot?*

— Este agreabilă — așa cum n-a fost niciodată. Ne-am obișnuit repede cu noile venite și conduita ireproșabilă în relațiile dintre noi ne-a apropiat mult. Deși ni se cer mari eforturi, LUCRĂM DE PLĂCERE ÎN ACEASTĂ ATMOSFERĂ. Totu-i la superlativ.

— *În afara antrenamentului?*

— Mergem la spectacole, ascultăm muzică, apoi o parte dintre noi învățăm pentru examene. Eu și Rodica Popa ne distrăm pe cursurile de italiană și engleză „fără profesor", citim. În rest...

— *...te gîndești probabil și la campionatele mondiale, nu?*

— Uneori, da. Și mă întreb ce vom face. Dar nu găsesc un răspuns. *Aparent, totul ne este împotrivă*: timpul, moralul nostru, adesea fragil etc. Iar șansele pe care le-am putea avea au, deocamdată, dimensiuni vagi. *În esență, TOTUL DEPINDE DE NOI.*

Conversația se întrerupe în momentul în care celelalte fete intră în sală, pregătite pentru un meci cu școlarii pietreni. Ieșeanca Aurelia Căunei primește misiunea... ingrată de arbitru. O rețin pentru o clipă.

— *Revii la lotul pe care l-ai părăsit acum un an. Cum te simți?*

— *Pregătirea mă captează, ÎMI PLACE, ESTE IDEALĂ, ATMOSFERA MĂ CHEAMĂ.* De-ar dura tot timpul! În ce mă privește, *încerc perfecționarea unor execuții mai dificile pentru mine: pasele din mișcare, plonjoanele japoneze...*

Seara, la hotel, ne-a reunit o discuție interesantă despre volei, despre pasiune și stimulent, despre perspectivele fetelor la mondiale. Dezbaterea, captivantă, se desfășoară în replică, dar nu opune reporterul unei coaliții. Îmi plac blîndețea și sinceritatea Mioarei Dobrogeanu, realismul Vioricăi Bincheci, îmi plac izbucnirile ingenue ale Marianei Popescu, istețimea și sarcasmul Rodicăi Popa, optimismul Helgăi Bogdan în legătură cu șansele la mondiale. Doar Carmen Marinescu și Maria Cengher nu se hazardează prea mult în discuția vag filozofică.

De la pasiune, la conduita în vechiul lot. Fetele devin mofluze, subiectul jenîndu-le chiar pe cele aflate la prima selecție. Abandonăm...

La ieșire — o absentă la discuție, cunoștință nouă în lot: ridicătoarea dinamovistă Ileana Gheorghescu, de curînd medic stomatolog. Mă surprinde cu darul ei reportericesc: pune și răspunde singură întrebărilor, neeludînd nici un subiect care m-ar fi interesat. *Cînd vorbește despre tactică, mai ales, despică firul în patru* în timp ce ochi-i de un albastru scînteietor capătă tot mai multă vioiciune pe măsură ce raționamentele se revarsă în fraze limpezi, cursive, parcă citite dintr-un manual.

★

O scurtă întrevedere cu antrenorii lotului înainte de plecare: *„Am realizat, în această primă etapă, pe lîngă pregătire, sudura sufletească atît de necesară echipei. Distanța jucătoare-antrenor a dispărut: LE-AM ÎNȚELES ȘI NE-AU ÎNȚELES DINTRU ÎNCEPUT. Știm cu toții că trebuie să facem ceva, iar începutul ni se pare dătător de speranțe. MĂ BUCURĂ AMBIȚIA FETELOR, ENTUZIASMUL LOR ÎN ACEASTĂ ETAPĂ ÎN CARE PREGĂTIREA FIZICĂ — CAPITOL MAI PUȚIN ATRACTIV — A FOST PREPONDERENTĂ.* Paralel, *am încercat îmbunătățirea apărării și în special a celei la fileu, unde putem fi mai ușor vulnerabili"* (Gh. Bodescu). „Păcat că nu am avut mai multă zăpadă și că ne-au lipsit cîteva fete, din motive școlare sau de sănătate (Florentina Itu, Lucia Dobrescu, Gabriela Popa, Ana Iambric și Florica Tudora). Sper să le recuperăm și să le aducem la nivelul celorlalte" (N. Humă). *„SÎNT MULȚUMIT DE ACTIVITATEA CELOR DOI ANTRENORI, de atmosferă și de entuziasmul fetelor. VA TREBUI SĂ FACEM TOTUL CA PREGĂTIREA SĂ CONTINUE LA FEL"* (N. Sotir).

...La Piatra Neamț, a început clădirea unei noi echipe naționale de fete și nu trebuie ignorat acest prim pas... Da, Fortuna nu le zîmbește deloc tricolorelor înainte de mondiale. Dar, cu strădanii susținute acum, echipa României poate să-și intre totuși zeiței în grații, în timpul marii competiții.

Alin BARBU

GONG

● Cunoscutul boxer craiovean, Mihai Goanță, a spus adio sportului pe care l-a practicat mai bine de 15 ani. El este acum antrenor la Centrul școlar Electroputere și se ocupă de pregătirea juniorilor. Goanță, alături de frații Dumitru și Vasile Fîntînă, face parte din noua generație de antrenori craioveni, de numele cărora se leagă multe speranțe.

● **Baza sportivă a uzinelor „7 Noiembrie" din Craiova este sportivă numai cu numele. Aici, în fiecare sîmbătă au loc matinee dansante. Și, cînd te gîndești că la Craiova se simte acut lipsa bazelor sportive.**

● După cum am mai anunțat, LA 12 FEBRUARIE VA AVEA LOC ÎN CAPITALĂ MECIUL DE BOX STEAUA — WISMUT GERA (R. D. GERMANĂ). Oaspeții vor sosi la București în ziua de 10 februarie, cu următorul lot: **Martin Siegfried, Malik Günther** (cocoș), **Schueler** (pană), **Knips Jurgen, Blume** (semiușoară), **Sattler Gerhardt** (ușoară), **Wegner, Hans Ullrich, Ramin** (semimijlocie), **Beer Rainer, Freund** (mijlocie mică), **Voigtlander Jürgen** (mijlocie), **Pögel Karl, Sachse Gerd** (semigrea). Majoritatea pugiliștilor germani au încrucișat mănușile, anul trecut, la Gera, cu boxerii militari.

● **La ședința Biroului Continental European, de la Madrid, reprezentantul federației maghiare a citit un raport privind stadiul pregătirilor pentru europenele de juniori de la Miskolc. S-a hotărît ca la această competiție arbitrii să nu mai fie numiți de AIBA, ci să fie desemnați de fiecare țară, pînă la 15 mai.**

Vedere panoramică a „teatrului de operații" a apropiatelor întreceri mondiale.

VYSOKE TATRY — GAZDA CAMPIONATELOR MONDIALE DE SCHI PENTRU DISCIPLINELE NORDICE

Cehoslovacia va fi, în curînd, gazda schiului mondial de fond și sărituri, în această țară disputîndu-se campionatul lumii pe anul 1970.

Imensul efort de modernizare a Tatrei, în triunghiul urbanistic Strbska Pleso, Stary Smokovec și Tatranska Lomnica, concretizat prin cele 33 de șantiere și însumînd investiții de cîteva sute de milioane de coroane, a intrat în faza finală.

Vysoke Tatry are o nouă față. Mintea și mîna creatoare a omului au adăugat frumuseții neobișnuite a acestor locuri podoaba unor noi construcții urbanistice și sportive.

Prin destinație, în primul rînd atrag atenția instalațiile sportive: stadionul săriturilor care cuprinde trambulina gigant de 90 m și cea normală de 70 m, ambele încinse de un inel de beton al tribunelor. Complexul trambulinelor se prezintă ochiului ca o construcție suplă, înaripată, sugerînd aspirația omului spre înălțimi, într-o arhitectură originală și modernă ce contrastează plăcut și surprinzător cu relieful natural.

Stadionul de fond are 200 m lungime și 30 lățime, mărginit pe laturi cu tribune separate pentru spectatori, oficiali și presă. Amplasat în pădure, prin dimensiunile sale creează impresia de grandoare, ca și posibilitatea practică a unei desăvîrșite organizări a probelor de fond și ștafete. De pe această arenă pornesc toate pîrtiile de fond (bărbați și femei) care, după ce rătăcesc peste colinele dimprejur, încrucișîndu-se între ele la nivele diferite cu ajutorul unor pasarele metalice, se întorc și se istovesc, în aceeași cîmpie a stadionului, din care au plecat.

Pîrtiile de fond au fost realizate la altitudinea medie de 1350 m, pe un relief frămîntat, în care alternează frecvente coborîri și urcușuri. Șerpuind printre brazi și molizi, traseul este ferit deopotrivă de sărutul moleșitor al soarelui ca și de furia vîntului.

Pîrtiile nu sînt monotone, ci, dimpotrivă, variate, cu numeroase schimbări de direcții și de profil, uneori bruște, ceea ce modifică parțial însuși caracterul probelor de fond. Deși alergarea pe schiuri este înainte de toate o chestiune de rezistență a organismului, variațiile terenului constring pe alergător la un ritm mai alert, dinamizează cursa și solicită tehnic mai mult pe concurent.

Pentru primirea oaspeților, Vysoke Tatry contează în cele trei stațiuni amintite pe 12 000 de paturi, din care cea mai mare parte reprezintă construcții recente. Noul centru de presă, hotelul F.I.S., palatul comunicațiilor, instalațiile auxiliare de calcul și afișare garantează reușita organizatorică și viteza retransmisiei.

Accesul în regiune a fost ușurat de substanțiale prefaceri. Șoselele au fost lărgite, anumite bucle eliminate și, unde a fost necesar, s-au construit lucrări de artă.

La Strbske Pleso s-a ridicat o nouă gară, iar linia ferată obișnuită spre Poprad, via Smokovec, a fost dublată de o linie ferată cu cremalieră, mai scurtă și mai directă.

Aerodromul din Poprad, mărit considerabil, este capabil să primească — după numai o oră de zbor de la Praga — avioane turbo-propulsate, de capacitate medie.

Pentru Vysoke Tatry au mai rămas puține zile pînă ce vor sosi primii oaspeți. Vom ști atunci că ceasul marii întreceri a venit, vom afla pe învingători și învinși. Dar, indiferent de victorie, vom înțelege încă o dată că sportul a mai deschis o cale: a înțelegerii, cunoașterii, prieteniei și cooperării între oameni.

DE PRIN ȚARĂ ADUNATE

● *La Federația de atletism sosesc, săptămînal, cu o regularitate exemplară, rezultatele unor concursuri organizate la Brăila. Amănuntul trebuie consemnat, mai ales ținînd seama de faptul că, pînă nu de mult, în acest oraș nu se mai practica aproape deloc atletismul. Faptul se datorește muncii neobosite a antrenorilor Ion Moroiu, Ion Leu, Constantin Drăgan, Constantin Vastardis și Viorel Seitan, precum și a tuturor profesorilor de educație fizică. Ei s-au ocupat intens de recrutarea de elemente talentate din cele 28 școli generale, 5 licee, 3 licee tehnice și 5 școli profesionale. Beneficiari ai unei săli corespunzătoare, ai unei piste de atletism, — sprijiniți continuu de Consiliul județean pentru educație fizică și sport (președinte Vasile Manea) — atleții din Brăila își pot desfășura în voie activitatea. Concursurile săptămînale organizate de comisia municipală, se bucură de o participare numeroasă. Dorința antrenorilor este ca la fiecare întrecere să se prezinte cît mai mulți concurenți, pentru a avea de unde alege viitorii performeri.*

● Consemnăm o veste deosebit de îmbucurătoare. Elevii de liceu efectuează, zilnic, două antrenamente. Lucrurile se petrec la Cluj, în grupa antrenorului Gheorghe Biro. E vorba de doi componenți ai lotului național de juniori: Tiberiu Szekeli și Nicolae Sacaci. Pentru a realiza performanțe deosebite, ei au un program de activitate zilnică în așa fel întocmit, încît dimineața de la 6 la 7 fac primul antrenament, apoi se duc la cursuri. După-amiază se odihnesc și își fac lecțiile iar spre seară, pe la orele 18, execută al doilea antrenament.

● *Mai mulți antrenori bucureșteni ne-au sesizat despre modul cum se organizează concursurile, în municipiul București. Astfel, pentru a se pune „ordine" în lucruri, s-a stabilit limitarea la 3 participanți, de fiecare club, a numărului de atleți care pot fi înscriși la un concurs. O asemenea măsură, credem, ar putea fi eficace numai pentru cluburile din provincie, unde există doar cîte o sală de atletism. La București, însă, aceasta nu face decît să îngrădească participarea la concursuri. În schimb, alte hotărîri luate de organizatorii din municipiul București (comisia de atletism), anume de a nu se permite startul celor care nu prezintă actele respective sînt, după părerea noastră, foarte bune.*

● Este necesar să se deschidă larg porțile sălilor și pistelor pentru toți cei care doresc să îmbrățișeze atletismul (așa cum se întîmplă la Timișoara, Cluj, Brașov, Tg. Mureș), fără nici o stavilă.

★

O situație bizară s-a înregistrat în ziua de 26 ianuarie la sala „23 August". Nicolae Perțea a fost admis la săritura în înălțime, dar în afară de concurs, în timp ce Șerban Ioan nu a fost admis la lungime, spunîndu-i-se că poate fi acceptat doar la înălțime! Dacă amîndoi participau hors concours, de ce asemenea restricții?

Este evident progresul realizat de către comisia municipală de atletism, care a realizat un adevărat tur de forță, organizînd săptămînal concursuri la mai multe săli, lucru fără precedent. Tragem însă semnalul de alarmă: sprijiniți concursurile și prin liberalizarea drepturilor de participare!

N. M.

ENTUZIASMUL, SINGURUL GENERATOR DE SUCCESE?

(Urmare din pag. 1)

ral activității echipelor reprezentative ale școlii; în schimb ele dețin prioritatea în ceea ce privește întocmirea și îndeplinirea calendarului intern, organizarea competițiilor pe clase și interclase, că asemenea întreceri trebuie să fie inițiate în raport direct cu existența unei baze materiale (nu la toate ramurile sportive, cum apare pretutindeni tendința!), cu etape eșalonate pe tot parcursul anului școlar.

Se acționează încă timid în direcția dezvoltării și sprijinirii unor sporturi aplicative, în dezacord flagrant cu aptitudinile, cu aspirațiile, cu dorințele elevilor (fenomenul este prezent mai mult la nivelul organizațiilor de pionieri). Pentru o orientare mai adecvată, în pas cu realitățile, cu cerințele, **colaborarea dintre școală și organizațiile de tineret, pornind de sus în jos, se impune să fie REALĂ, PERMANENTĂ și nu doar în ajunul unor momente festive.**

Tendința de a organiza o pluralitate de competiții se evidențiază îngrijorător (prin consecințe) și în asociațiile sportive din întreprinderi și instituții, alt sector major de vitalizare a activității sportive de masă. La „Chimia" (președinte, Eugen Stănescu), cea mai importantă unitate industrială a județului, ca să folosim un singur exemplu, figurează nu mai puțin de 6 discipline cu așa-zisă activitate competițională, cînd în realitate nu există condiții nici măcar pentru realizarea unui calendar adecvat la jumătate din acest număr!? **În general se dă o falsă interpretare noțiunii de activitate sportivă, se aleargă după cifre care nu se realizează niciodată, fapt care degenerează într-o dezinformare pe întreaga scară.**

Trebuie spus totodată că în alegerea unor ramuri sportive nu se valorifică suficient condițiile naturale ale județului. Suceava, care are un relief deluros și montan, cu zăpezi care se mențin mai bine de 5 luni pe an, ar putea să aibă o pîrtie larg deschisă schiului, a celui de fond mai ales, turismului. În special în domeniul schiului de masă realizările sînt cu mult în urma posibilităților.

Chiar și în sfera activității sportive de performanță se manifestă o orientare greșită, în contradicție cu recomandările date (nu o dată!) de CNEFS. Concret: se caută extinderea rețelei de secții pe ramură de sport și nu consolidarea celor existente. Și astfel, printr-o largă operație de plantare, apar secții-fantomă, cum este cea recent înființată la Suceava (lupte), fără a fi existat o argumentare care să pledeze pentru o asemenea inițiativă.

Dimpotrivă, pentru înviorarea activității de performanță ar fi mai degrabă necesar să se reanalizeze secțiile existente, să se vadă în ce măsură ele prezintă eficiență și perspective. Poate că unele dintre ele ar putea fi restrînse. În orice caz nu se poate tolera risipirea de forțe, de bani și de antrenori în unități așa-zise de performanță, numai de dragul de a raporta cifre fără nici o semnificație!

În fine, și în direcția bazei materiale se fac simțite o serie de neajunsuri. Este foarte adevărat că județul Suceava nu dispune încă de o salbă de construcții sportive de anvergură, stadioane și săli de sport. Imaginați-vă însă că nici bazele sportive extistente nu se bucură de îngrijirea corespunzătoare, multe dintre ele avînd o înfățișare deplorabilă! Așa stau lucrurile la Cîmpulung Moldovenesc, unde stadionul, cîndva unul dintre cele mai frumoase din nordul țării, se află într-o stare de evidentă degradare. Un alt stadion, cel din Rădăuți, suferă an de an cîrpăceli care nu reușesc să-i redea profitul dorit. Iar la Fălticeni stadionul este în primejdie de a fi dezafectat prin proiectarea unor cvartaluri de locuințe. Asta se întîmplă și pentru că **toate stadioanele sus-amintite nu au un stăpîn**, un personal de întreținere, **ceea ce face ca ele să fie un fel de toloacă pe care poate trece oricine, nestingherit!?** Și culmea este că în pofida unor astfel de realități CJEFS Suceava (președinte, prof. M. Moldovan) sînt solicitate Biroului CNEFS alte și alte construcții sportive, noi amenajări care implică investiții de milioane — un patinoar artificial, un complex sportiv, o trambulină etc. Ce garanții există că astfel de construcții noi nu vor avea soarta celor existente?

Iată cîteva aspecte aflate la ordinea zilei, care ar putea însemna tot atîtea prilejuri de reflecție pentru cei care răspund de destinele sportului sucevean. Fiindcă nu-i suficient să manifești entuziasm față de ideea propășirii sportului, să prefigurezi — doar în discuții — noi și noi dimensiuni în acest important domeniu social-cultural, mai trebuie și orientare, muncă metodică, spirit gospodăresc.